

SPOTLIGHT

Leo Klinkenberg is sinds drie jaar vrijwilliger bij De Brug en actief bij de projecten straatwerk en maatschappelijke reïntegratie. Hij is getrouwd met Elma en vader van Jasper en Jeroen van vier en twee jaar. In het dagelijks leven werkt hij bij Akzo aan het verbeteren van verfproducten.

Hoe kom je zo bij De Brug terecht?

Dat is langzaam gegroeid. Ik wilde in de kerk (NH) niet alleen luisteren en zingen, maar ik wilde ook iets aanpakken. Toen een verslaafde collega op mijn werk een afkickprogramma had gevolgd en een feestje gaf, werden mijn ogen geopend voor de verlorenheid en machteloosheid van verslaafden. Een jaar later heb ik me als vrijwilliger bij De Brug aangemeld.

Wat doe je als straatwerker?

Samen met Cees-Jan Lagemaat en Cors Vooys ga ik 's avonds naar de hangplekken in het centrum en omgeving. Ik spreek met uitgaansjeugd over wat hen bezighoudt. Meestal probeer ik met één of twee van hen in gesprek te komen, dan wordt het gauw persoonlijker. In een groep is er meer herrie en stoer gedrag. We gaan trouwens niet op stap zonder gebed en als we thuiskomen, bidden we weer.

Wat maak je zoal mee?

Ik praat regelmatig met een jongen van nog maar veertien jaar. Ik zie hem achteruit gaan: hij rookt, drinkt veel bier en blowt. Hij heeft geen vader meer en zijn moeder kan het alleen niet aan. Er is geen structuur thuis, zodat hij 's avonds altijd de straat opgaat. Ik zie hem afglijden en zou hem wel willen beetpakken en veranderen, maar ja, dat kan niet. Straatwerk is vooral luisteren en praten.

Wat doe je bij het project maatschappelijke reïntegratie?

Ik ben begeleider van twee jongens die in een jeugdgevangenis zitten. Ik bezoek hen en ik bel ze regelmatig op. Ik ben opgenomen in hun beleidsplan. Het is belangrijk om hen te motiveren om andere vrienden te zoeken en te bemiddelen bij werk als ze vrij komen.

Heb je nog hobby's?

Ik hou van wandelen: de hele dag in de duinen lopen vind ik heerlijk. Alleen komt het er weinig van. Ik hou ook van klussen en ben nu de vloer in onze woonkamer opnieuw aan het schuren en lakken. Ons huis is uit 1911 en er is altijd wel wat te doen. Ja, ik hou er van om bezig te zijn.

J. Pool

AFSCHEID GERDA DE VREUGD

Vanaf het eerste begin van De Brug was Gerda werkzaam als medewerker van het inloophuis. Elke week was zij twee middagen als gastvrouw aanwezig. Voor vele verslaafden was zij een steun. Op 9 juli jl. nam Gerda tijdens de evaluatie voor de medewerkers van het inloophuis afscheid met o.a. de volgende woorden:

"'t Is verschrikkelijk om te zien hoe iemand afkickt. Zijn lichaam kronkelt van de pijn, het schreeuwt om 'spul'. Als toeschouwer ga je er kapot aan. Zelfverwijt, gevoelens van falen als moeder vliegen je aan. Je kind in de klauwen van satan; je eigen ziel geborgen bij God in Christus. Je wilt naar omhoog schreeuwen: 'Help, Here!', maar de sfeer ademt duisternis uit. Stil zijn is alles wat er overblijft, zorgen voor die mens in nood... Langzaam komt die grote zorgzame Vaderhand in zicht: 'Kom maar bij Mij en rust een weinig'. De strijd gaat door, maar bij God is genezing en vergeving! Door een stukje in de Katwijksche Post kwam ik jaren geleden bij De Brug terecht. Eerst dacht ik: 'O nee, dat niet!', maar dat werd het juist wel. Toen we met het inloophuis begonnen, waren we met z'n drieën: Reinder en Ada Vis en ik. Door mijn ervaring kon ik het gedrag herkennen, voor De Brug was dat meegenomen, voor me zelf heel confronterend. Ik bleef een mens met twee petten op; de pet van het inloophuis zat gemakkelijker dan de pet van thuis. God gaf kracht, wijsheid en liefde. Ik ben dankbaar voor de jaren die ik bij De Brug heb gewerkt. Het samen de schouders eronder zetten was kenmerkend voor de goede sfeer. Mijn vaste 'maatjes' Sjaan Verloop en Kees de Lange wil ik hartelijk bedanken! Ik groet jullie allemaal hartelijk! God laat niet varen wat Zijn hand begon. Zolang de Stuurman op de brug staat en jullie naast Hem zullen jullie zeker niet stranden!"

Gerda, wij bedanken jou voor alles wat je voor De Brug hebt gedaan! Gods zegen voor jou en je gezin!

Atie Smit-Tahapary

C O L O F O N

STICHTING DE BRUG,

Christelijke Verslavingszorg Katwijk, Rijnsburg en Valkenburg, is begin 1995 opgericht als initiatief vanuit plaatselijke kerken. De Brug is gefundeerd op de Bijbel als Gods geïnspireerd, onfeilbaar Woord en aanvaardt derhalve Jezus Christus als Gods Zoon en als de enige weg tot behoud.

DOELSTELLING

In nauwe samenwerking met De Hoop in Dordrecht en in goed overleg met het Platform Verslavingszorg Katwijk stelt De Brug zich ten doel om hulp en advies te verlenen aan verslaafden, alsmede aan familie van verslaafden. Hiertoe is er een wekelijks spreekuur door christenpsychologen, een vrij toegankelijk inloophuis en zijn er vrijwilligers die op straat contact leggen met jongeren.

PROJECTLEIDER

David Hulsbergen
telefoon: 403 37 33

SPREEKUR

Voor een afspraak met het maatschappelijk werk of de psychologen kunt u bellen met 403 37 33

REDACTIE

J. Démoed
J. A. Pool
A. Smit - Tahapary
C. B. Veldhuijzen

STICHTING DE BRUG

Haringkade 2
Postbus 2121, 2220 BC Katwijk
tel. 071 - 403 37 33
fax 071 - 408 50 92
email: info@stdebrug.nl
website: www.stdebrug.nl

FINANCIËN

De Brug ontvangt subsidie van de plaatselijke overheid en wordt financieel ondersteund door de diaconieën van plaatselijke kerken, enkele bedrijven en een groeiend aantal Vrienden van De Brug. Uw giften zijn aftrekbaar van de belasting. Als u het werk van De Brug testamentair wilt gedenken, dan kunt u daarvoor de volgende formulering gebruiken: "Ik verklaar te legateren aan de "Stichting De Brug, domicilie houdend te Katwijk, de som van €...,- vrij van rechten".

REKENINGNUMMERS

Rabobank Katwijk aan Zee:
33.18.65.165

Postgiro:
68.92.509

8e JAARGANG NUMMER 4
DE NIEUWSBRIEF VERSCHIJNT
VIJF MAAL PER JAAR EN WORDT
GRATIS TOEGEZONDEN AAN ALLE
VRIENDEN VAN DE BRUG

C H R I S T E L I J K E
V E R S L A V I N G S Z O R G
KATWIJK, RIJNSBURG EN VALKENBURG

SEPTEMBER 2003

NIEUWSBRIEF DE BRUG

de brug
STICHTING

Interview

Oppassen geblazen!
Ds. G. v.d. Pol

Even voorstellen:
David Hulsbergen

Spotlight:
Leo Klinkenberg

DE GEEST WIL WEL, MAAR HET LICHAAM KAN NIET

HOE EEN LEVEN IN ZEVEN MAANDEN KAN VERANDEREN

Wat begon met een gezellig borreltje in de kantine, groeide langzaam uit tot een onbegrensde dorst naar meer. Een fles Vieux en twee flessen wijn per dag vormden op het laatst geen uitzondering. Zijn flessen had hij overal verstopt. 's Ochtends liet hij zijn hond uit op de plekjes waar de drank verborgen lag, om daarna weer laveloos thuis te komen. Zijn vrouw smeekte hem te stoppen, maar het leek niet tot hem door te dringen. Arie leefde in zijn eigen wereld. Alles draaide om drank.

Laatste strohalm

Gedurende zijn verslaving verkeerde Arie in een constante tweestrijd. Zijn lichaam vroeg om alcohol, terwijl zijn verstand zei dat hij af moest kicken. "Diep in mij knaagde dat stemmetje: 'Arie, je moet stoppen. Dit kan niet langer zo doorgaan'." Arie blikt terug op de meest armzalige periode uit zijn leven. Maar liefst 15 jaar leefde hij in de ban van alcohol. "Ik wist niet hoe ik ervan af kon komen. Mijn geest wilde wel, maar mijn lichaam kon niet. Zelfs een opname in Horeb, een christelijke woon- en leefgemeenschap voor de opvang van verslaafden, hielp niet. Toen mijn vrouw mij op de lijst van Stichting De Hoop in Dordrecht plaatste, zag ik dat als mijn laatste strohalm. Als dat niet lukte, zou ik mezelf op een zekere dag dood drinken. Daarvan was ik overtuigd."

Moed in de schoenen

Toen het moment aanbrak dat Arie als gast werd opgenomen in De Hoop, zakte de moed hem in de schoenen. "Het verschil met Horeb

is dat je in De Hoop vierentwintig uur per dag onder begeleiding staat. Je mag niet zomaar naar huis. Pas als het een periode goed gaat, krijg je een weekend vrij", vertelt Arie. "Je mag best weten dat ik daar voor mijn opname als een berg tegenop zag. Maar de wens om van mijn verslaving af te komen was gelukkig groter."

Puinhoop

Arie's afkickproces verliep voorspoedig. Zijn inzet en doorzettingsvermogen waren belangrijke ingrediënten om staande te blijven in de strijd tegen zijn verslaving. Toch beschouwt hij dit niet als zijn eigen verdiensten. "In De Hoop heb ik ervaren dat God Degene is geweest die mij erdoor heeft

geholpen. En hoe? In zeven maanden tijd was ik van mijn verslaving af." In De Hoop worden elke dag bijbelstudies gegeven. Het is niet verplicht daaraan deel te nemen. Toch deed Arie dit. "Ik ben hervormd opgevoed. Ook tijdens mijn verslaving geloofde ik in God, maar het stond allemaal op een erg laag pitje. Als ik bad waren het schietgebedjes", bekent hij eerlijk. "Die bijbelstudies en geestelijke gesprekken met mijn begeleider waren - achteraf gezien - een middel om mij de weg te wijzen. In De Hoop ontdekte ik wat een puinhoop ik van mijn leven had gemaakt. Ik zat daar alleen op mijn kamer en dan komt alle ellende op je af. Toen zag ik pas goed hoeveel verdriet ik mijn vrouw, mijn zoons en mijn familie heb gedaan."

Handen vouwen

Op dat moment was God de Enige bij wie hij terecht kon. Nu bidt Arie iedere dag of hij van de drank af mag blijven. En hij is ervan overtuigd dat God hem niet laat terugvallen. Waar Hij aan begint, maakt Hij immers af ... "Ja, en Hij is er veel eerder aan begonnen dan ik mij in eerste instantie bewust was. In De Hoop dacht ik geregeld terug aan mijn vader. Negen jaar geleden overleed hij aan slokdarmkanker. Als ik ergens van overtuigd ben, dan is het wel dat mijn vader nu in de hemel is. Dat werd duidelijk op zijn sterfbed. Op het laatst kon hij nauwelijks ademen doordat een gezwel zijn luchtpijp afkelde. Als kinderen stonden

we toen om zijn bed. 'En weet je wat je nu gaat doen?', vroeg mijn oom, ook een christen. Na die vraag leek er een last van mijn vader af te vallen; zijn ademhaling werd normaal en hij hief zijn armen op. 'Nu ga ik mijn Koning grootmaken', antwoordde hij en zo overleed hij." Dat beeld stond Arie voor ogen toen hij inzag waar zijn eigen leven op uitliep. Het verlangen om – net als zijn vader – een hechte relatie met God te hebben, dreef hem ertoe zijn handen te vouwen. "Er was geen hoekje in het huis waar mijn vader niet op zijn knieën heeft gelegen. Zijn ziekte dreef hem ertoe voor iedereen te bidden, ook voor mij. Op dat moment bleef ik verslaafd, maar ik zie het

toch als een gebedsverhoring dat God mij in De Hoop heeft gebracht. Hij liet mij gelukkig niet aan mijn lot over."

God maakt heel

Nu, negen maanden na zijn opname in De Hoop, is Arie's leven rigoureuus veranderd. Zijn zoons accepteren hem weer als vader, de relatie met zijn familie is bijgelegd en hij heeft sinds kort een baan. Alcohol maakt meer kapot dan je lief is. Het levensverhaal van Arie bewijst echter dat God meer heel maakt dan je waard bent.

Johan Démoed

(Bovenstaand verhaal is echt gebeurd. Vanwege de privacy is de naam 'Arie' gefingeerd.)

KOERSVAST

Oppassen geblazen!

Dit zeg ik, opdat niemand u met drogredenen misleide..., Ziet toe, dat niemand u meeslepe door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog..., Laat dan niemand u blijven oordelen..., Laat u door niemand diskwalificeren...
(Kolossenzen 2 : 4, 8, 16, 18)

De apostel Paulus is enorm dankbaar voor wat de HERE God in Kolosse heeft gedaan: dat ook daar mensen de Here Jezus hebben aangenoemen als Verlosser, Redder, Koning en Heer. Met blijdschap ziet hij de orde die bij hen heerst en de hechtheid van hun geloof in Christus (2:5). Maar hij ziet ook gevaren en hij is er blijkbaar niet helemaal gerust op dat men die in de gemeente van Kolosse onderkent. God heeft grote dingen aan de gemeente gedaan: Hij heeft hen verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde (1:13). Maar de duivel legt zich er niet zomaar bij neer, als mensen onder zijn heerschappij weggetrokken en in de vrijheid gezet worden. Hij doet er alles aan om ons van de Here Jezus los te weken, ons weer in zijn macht te brengen. 't Liefst gaat hij zo stiekem mogelijk te werk. Hij is er maar wat blij mee, als mensen niet geloven dat hij bestaat en hem dus ook nergens zien. Hij weet, dat ze dan niet erg waakzaam zullen zijn en dat maakt het voor hem een stuk gemakkelijker om hen uiteindelijk weer naar zijn pijpen te laten dansen.

Zijn tactiek stemt de boze bij voorkeur af op de mensen die hij tegenover zich heeft. Paulus weet dat als geen ander. Hij weet bovendien maar al te goed waar de Kolossenzen bijzonder gevoelig voor zijn: wijsheid, kennis en diepzinnigheid staan bij hen hoog aangeschreven en over filosofische vragen zetten ze graag een flinke boom op. Hier dreigen dan ook de grootste gevaren. Daarom

waarschuwt Paulus de Kolossenzen voor 'gevaarlijke wijsheid': diepzinnige theorieën, inzichten en gedachten, die ons ondertussen wel van het Evangelie en van de Heiland zelf losweken. De naam van Jezus valt nog steeds - misschien wel heel vaak - maar Hij is geworden tot iemand die ons leert hoe je jezelf bevrijden moet uit de machten die ons in de greep hebben en ons beïnvloeden. Een hele serie voorschriften, adviezen en regels komt in het gevolg van deze 'wijsheid' mee - want als je jezelf uit de greep van de machten moet houden en tot volmaaktheid moet zien te komen, dan gaat dat niet vanzelf. Jezus is zo tot een wijsheidsgoeroe geworden en dan ben je ver van het de bevrijdende boodschap van het Evangelie afgedreven. Hij heeft immers onze schuld gedragen en Hij is alle machten die ons kunnen knechten, benauwen en bedreigen de baas. Alles is volbracht en ons heil en onze zaligheid hangen helemaal aan het offer dat Hij voor ons bracht. De doop maakt dat zichtbaar: we zijn met Christus gestorven en opgestaan. Het komt er daarom op aan stevig in Hem geworteld te zijn (2:7).

De toverwoorden van onze tijd zijn andere woorden: niet wijsheid, diepzinnigheid en kennis staan hoog aangeschreven, maar bijvoorbeeld integriteit, tolerantie en ervaring. Je kunt er van op aan, dat de duivel in ons leven voet aan de grond probeert te krijgen via mensen waarvan we overtuigd zijn dat ze integer zijn en tolerant en die ons een weg wijzen waar heel wat te beleven valt.

Veel verslaving komt misschien op die manier tot stand: je wordt meegenomen door vrienden die je als integer ervaart, die vinden dat ieder mens toch zelf moet weten wat hij doet en die je een kick beloven. Maar laten we niet vergeten, dat de woorden van de apostel ons allen raken. Let vooral op de toverwoorden van onze tijd: daar kan de duivel ons gemakkelijk zand mee in de ogen strooien. Ja, we worden geroepen 'integere' christenen te zijn, maar kan het Evangelie vanuit die invalshoek ook niet gemakkelijk verworpen tot een boodschap, waarin we uiteindelijk wel zonder het kruis van Christus kunnen? Integere, blijde christenen die Christus kwijt zijn - kan dat? We moeten daar maar niet te gauw 'nee' op zeggen... Lopen we in een tijd waarin 'ervaring' een toverwoord is, niet het gevaar dat we een 'vage Godservaring' zoeken in plaats van de relatie met de Levende zelf? Een plezierige ervaring, zonder dat we sterven aan ons zelf, zonder dat het kruis in ons leven geplant wordt? Christus is voor ons gestorven. Wat over Hem geroepen werd, dat gold voor ons: "Weg met Hem! Hij verdient het niet langer te leven. Hij heeft God gelasterd." In Christus zijn wij gestorven en opgestaan. Laat je niets wijsmaken: in Hem alleen ligt ons behoud. Hij heeft alles volbracht. Hij waakt over je vrijheid. Blijf daarom dicht bij Hem en wees op je qui-vive!

*G. van de Pol,
Hervormd predikant, Rijnsburg*

In 't Kort

Invouwers/bezorgers gevraagd
Voor het invouwen en bezorgen van de nieuwsbrief zijn nog vrijwilligers nodig. Informatie wordt graag gegeven door Annegreet of Heleen (tel. 403 37 33).

Welkom
Een hartelijk welkom voor David Hulsbergen! Met ingang van 1 juli is hij bij ons aan het werk gegaan. In deze nieuwsbrief stelt hij zichzelf ook aan u voor. Wij zijn heel blij met hem. Het zal anders zijn dan met Erik, maar in het werk van De Brug en vooral in heel de organisatie van het werk is de afgelopen jaren ook veel veranderd. Voor hem zal veel meer de nadruk liggen op de coördinerende taak. Daarnaast zal hij ook daadwerkelijk mensen gaan begeleiden. We wensen hem heel veel vreugde toe in dit werk. Samen met hem mogen we vertrouwen op de Here onze God. We geloven dat Hij David aan ons verbonden heeft en met Zijn zegen zal David ook tot zegen mogen zijn!

Afscheid
Met ingang van 1 september jl. heeft Martine Noppen-Langelaar ons verlaten. Vanaf mei vorig jaar heeft ze bij ons gewerkt en heeft ze heel veel voor mensen mogen betekenen. Ze moest starten met het Project Reintegratie en dat was lang niet altijd gemakkelijk. Toch heeft dit project een plaats gekregen. Daarnaast heeft ze, mede door het vertrek van Erik de Groot, heel veel ander werk te doen gekregen. Mede dankzij haar inzet kon ook in de tijd van de vacature alles zoveel mogelijk doorgaan. We vinden het jammer dat zij ons nu al weer verlaat. We zeggen haar heel hartelijk dank voor alles wat zij voor Stichting De Brug heeft mogen doen. Inmiddels is de sollicitatieprocedure gestart en we hopen dat er snel een opvolger voor haar benoemd kan worden.
Namens het bestuur, ds. J.B. Alblas

Vertrek
Na lang wikken en wegen heb ik besloten mijn werkzaamheden bij De Brug neer te leggen. Ik ga weer werken met verstandelijk gehandicapten zoals ik hiervoor heb gedaan. Het afgelopen jaar is voor mij zeer leerzaam maar ook moeilijk geweest, vooral na het vertrek van Erik de Groot. Ik dank allen van wie ik veel steun heb ervaren. Ik wens iedereen die werkt en/of leeft met verslaafden Gods nabijheid toe. We mogen hoop blijven houden. God geeft geen enkel mens op! Hij heeft hem/haar toch zelf gemaakt!

Gods zegen en tot ziens!
Martine Noppen-Langelaar

Jaarverslag 2002
Het jaarverslag 2002 is klaar. Het jaarverslag 2002 is klaar. Medewerkers van De Brug, diaconieën, bedrijven etc. kunnen het te zijner tijd tegemoet zien. Voor belangstellenden ligt het jaarverslag ter inzage op het kantoor aan de Haringkade. Ook nu willen wij Hoek-Zuiderduin Accountants hartelijk danken voor de fijne medewerking!

Wetenswaard

Even voorstellen

In de vorige nieuwsbrief heeft u al iets over mij kunnen lezen. Bij deze zal ik zelf vertellen hoe ik bij De Brug terecht ben gekomen. Mijn naam is David Hulsbergen. Ik ben 26 jaar oud en sinds ruim een jaar heel gelukkig ge-

trouwd met Mariëtte met wie ik in Hillegom ben gaan wonen. Ik ben sinds kort als coördinator werkzaam bij De Brug en houd me daarnaast bezig met mijn grote hobby, muziek maken.

Katwijk heb ik zo'n 8 jaar geleden voor het eerst echt leren kennen. Ik was gevraagd om tijdens de zomervakantie twee weken Dabarwerk te gaan doen op camping de Noordduinen. Ik had nog nooit Dabarwerk gedaan en dacht twee weken gratis vakantie te gaan vieren, maar dat pakte een beetje anders uit. God heeft me in die twee weken voor het eerst echt aangeraakt en dat maakte behoorlijk veel indruk op mij.

Vlak daarna begon ik aan mijn opleiding op de PABO. Als klein jongetje wilde ik namelijk al meester worden. Het jaar erop ging ik weer terug naar de camping en dat is zo vele jaren doorgegaan. Mijn verlangen om meester te worden werd echter steeds kleiner. En het verlangen om te gaan werken in Gods koninkrijk werd steeds groter. God liet me steeds duidelijker merken dat Hij een ander plan met me had. Maar voor mij was het niet duidelijk genoeg hoe dat plan er dan uit zag. Ik heb mijn opleiding afgemaakt en ben gaan werken in het basisonderwijs.

Vaak heb ik me afgevraagd en heb ik gebeden wat God met mijn leven wilde, maar ik kreeg maar geen antwoord. Tot Mariëtte, met wie ik inmiddels getrouwd was, mij wees op een advertentie van Stichting De Brug. Het was alsof God tegen me zei: "David, dit is voor jou, het antwoord op je verlangen voor Mij te gaan werken." Ik ben gaan solliciteren en het resultaat mag bekend zijn. Al tijdens mijn sollicitatiegesprek raakte ik diep onder de indruk van wat God hier door mensen voor mensen doet. Ik dank God dat Hij ook mij hiervoor wil gebruiken.

David Hulsbergen